

OPONENTNÍ POSUDEK

rigorózní práce Mgr. Renáty H o n z í k o v é

„Odpovědnost zaměstnavatele za škodu při pracovních úrazech a nemocech z povolání versus zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců“

Předložený elaborát je zpracován na závažné a poměrně obtížné téma z hlediska právní úpravy i její praktické aplikace, o čemž mimo jiné svědčí i řada judikátů Nejvyššího soudu.

Text rigorózní práce (o celkovém rozsahu 142 stran) je -kromě úvodu a závěru- rozdělen do tří částí dále podrobněji členěných. První z nich se zabývá srovnáním právní úpravy institutu odpovědnosti zaměstnavatele za škodu obsažené v předchozím zákoníku práce a prováděcích předpisech s úpravou platnou, která je uvedena v přechodných ustanoveních nového pracovního kodexu. Autorka zde vedle analýzy právních norem využívá také bohatou judikaturu, na jejímž základě pak poukazuje na nejčastější výkladové problémy. Druhá kapitola je věnována problematice náhrady škody vzniklé v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání. Příslušné nároky v rámci náhrady utrpěné škody na zdraví jsou rozlišeny podle hlediska, zda jde o nároky samotného zaměstnance nebo pozůstalých. Také zde rigorozantka poukazuje na časté interpretační problémy, což opět dokazuje na uváděných judikátech. V kapitole třetí se autorka zaměřuje na předpokládaný přechod institutu odpovědnosti za škodu způsobenou pracovním úrazem a nemocí z povolání z oblasti pracovněprávní do systému sociálního zabezpečení. V této souvislosti pak podrobně zkoumá obsah zákona č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, a poukazuje na rozdíly mezi dosavadní a dosud neúčinnou právní úpravou. V samotném závěru práce autorka uvádí důvody, které vedly k celkové změně koncepce náhrady škody na zdraví zaměstnanců, hodnotí klady i zápory současné i nové úpravy a na příkladu vybraných evropských států poukazuje na další možnosti řešení otázky odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání.

Lze konstatovat, že záměr autorky komplexně postihnout problematiku odpovědnosti zaměstnavatele za škodu na straně zaměstnanců vzniklou pracovním úrazem a nemocí z povolání, se v rámci předložené rigorózní práce podařilo naplnit a

vybrané téma úspěšně zvládnout. Zvolením vhodné pracovní metody se autorka dobře vyrovnala s poměrně obtížnou situací, kdy bylo třeba popsat a porovnat tři různé právní úpravy příslušného institutu.

Z hlediska formálního je elaborát zpracován na odpovídající úrovni. Práce má přehlednou strukturu s logickou provázaností jednotlivých kapitol. Pozitivně lze hodnotit i široký okruh odborné literatury, z níž autorka při zpracování vycházela. Také po stránce obsahové je předložený elaborát zpracován precizně a nevykazuje zásadní nedostatky. Pokud se v práci vyskytují, mají spíše charakter drobných nepřesností, které zřejmě unikly při závěrečné korektuře (např. str. 7, první odstavec – konec třetí věty, str.39, první věta – *přeložení* na jinou práci, třetí věta - *pracovněprávní péče*, str.71, konec prvního odstavce- odkaz na ustanovení). Jako diskutabilní se však jeví navrhované řešení (str.39) reagující na absenci zákona o zdravotní péči. V této souvislosti může autorka uvést, jak problém užívání pojmu „pracovnělékařská péče“ řeší navrhovaná „technická novela“ zákoníku práce.

K úvahám týkajícím se vymezení pracovní cesty z hlediska odškodňování pracovních úrazů (str.25-26), by se mohla autorka vyjádřit také k otázce, jak by bylo možno hodnotit úraz, který zaměstnanec utrpěl při cestě konané na příkaz zaměstnavatele např. na soud či správní úřad v téže obci, kde má sjednáno místo výkonu práce, a jaký význam by v daném případě mělo sjednání místa výkonu práce přesnou adresou či jen názvem obce.

Celkově je možno konstatovat, že předložená rigorózní práce splňuje požadavky stanovené Rigorózním řádem Právnické fakulty, a proto ji **doporučuji** k obhajobě.

Navrhuji, aby autorka v rámci diskuse při obhajobě reagovala na situaci, která v oblasti právní úpravy vznikla odložením účinnosti zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců k 1.1.2010.

29.9.2007

Doc.JUDr.M.Vysokajová, CSc.